

всичко с неговото пъстро и разнообразно съдържание. „Неудивително, что больше всего способствовало успеху „Письмовника“ включённое в него Кургановым, в качестве одного из „присовокуплений“, очень обширное (около 350 номеров) собрание „Кратких замысловатых повестей“¹. Широкото разпространение на „Писмовника“ сред масовия читател определя и неговата голяма роля в историята на руското литературно просвещение.²

По всичко личи, че П. Р. Славейков високо е ценил Кургановия „Писмовник“. За това свидетелствуват редица негови писма от края на 40-те и началото на 50-те години. П. Р. Славейков дори е превел „Писмовника“ на български и е правил усилия да го отпечата. Така в писмото си до Цвятко Недев, учител габровски, от 23 януари 1847 година той между другото пише: „Втората част на Кургановият Писмовник приведох я и сега я и нея свърших и готови са и двете ѝ части за печатанье с предисловия отделени, защо аз разсудих за големината ѝ да го разделя на три части без граматиката и да са печата башка по башка за легко да е на спомоществателите, незнам обаче кое по-напред да дам в печатанье — дали Пословиците и кратките повести, или втората част, нравоучителната и стихотворната...“³ В друго писмо до Цвятко Недев (от 15 февруари 1847 г.) Славейков говори за силното си желание да отпечата на български своя превод на „Писмовника“: „...И хляб не ми ся яде от желание на свят това да излезе, да се начертай една ресчица от моята ръка добро на моето отечество...“⁴ Към същото писмо той прилага едно обявление за предстоящото отпечатване на „Писмовника“ и моли Цвятко Недев да го прати за публикация в пресата. Това обявление гласи: „Любезнии Еднородци! Явна е ползата от прочитането на книгите, знайна же и е скудността на книгите на Българският язык. Това катадневно мя е скорбило, то мя и принудило да ся хвана у перото и да приведа Писмовникът Курганов, единадесетопътя печатаната книга в Росия, без Грамматиката, и разделих я както си е разделена на две части, понеже е книга много голяма. И издавам обявление сега само за първата част, която ще да има освен различните нравоучителни, полезни и разговорни повести и описвањето на каквините по значительных Европейских народов, разговор за Любомудрието, някои правила за Стихотворството: още ще да е накичена с някои преведени и мои стихове.

Уверен съм прочие как ще да помогните за изданието на тая книга заедно же и на новопрорашающаята наша книжнина, като си подпишите имената с помоща...“

¹ Д. Д. Благой. История русской литературы XVIII века. Издание 2-ое переработанное. М., 1951, стр. 475.

² Пак там.

³ Писма от П. Р. Славейков. СбНУ, кн. XX, София, 1904, стр. 7.

⁴ Писма от П. Р. Славейков. СбНУ, кн. XX, София, 1904, стр. 11.